

ROZMOWA Z OJCEM IGNACYM KOSMANĄ Z ZAKONU OJCÓW FRANCISZKANÓW KONWENTUALNYCH W NIEPOKALANOWIE

Prosimy o bliższe przedstawienie się naszym czytelnikom.

Od kilku lat jestem w Niepokalanowie, specjalizuje się w homiletyce. Pracuję, jako wykładowca w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Franciszkanów Konwentualnych w Łagiewnikach, prowadzę zajęcia z homiletyki oraz w Centrum Studiów Mariologicznych „Kolbianum” w Niepokalanowie. W Instytucie Mariologicznym prowadzę wykłady zatytułowane: Maryja od perykopy do życia. Od fragmentu Pisma Świętego do życia. Jak Maryję przenieść w życie, kiedy czytamy w Piśmie Świętym.

Płaszczyzną mojej pracy duszpasterskiej są rekolekcje. Wygłosiłem przez 30 lat ponad 400 rekolekcji. Głoszenie rekolekcji daje mi satysfakcję, motywuje, aby czytać, poszukiwać, odpowiadać słuchaczom na ich życie. Prawdziwy głosiciel Słowa Bożego to jest ten, który jest jak witraż, przez którego przechodzą promienie Bożego słowa, łaski i rzucają na życie ludzi.

Kiedy pojawiła się myśl aby zostać kapłanem lub zakonnikiem i być w tym zakonie Franciszkanów.

Od drugiej klasy szkoły podstawowej, kiedy pani pytała, kim kto chce zostać powiedziałem że chcę być kapłanem. Pani była trochę zmieszana, ale nie negocowała, powiedziała że kapłani są też potrzebni.

Wychowany jestem w parafii pw. świętego Józefa w Ozorkowie. Myśl ta rozwijała się i dojrzewała we współpracy w zespole charytatywnym z siostrą Joanną. Siostra skupiała młodzież, nagrywaliśmy rekolekcje, chodziliśmy do chorych i puszczailiśmy im rekolekcje, nagrane przez innych rekolekjonistów.

Będąc w pracy pod Warszawą, otworzyły mi się oczy na drugiego człowieka. Spotkałem franciszkanów, postępujących chorym, opiekujących się chorymi i to mi się podobało. Będąc u swojej cioci w Jaśle w parafii prowadzonej przez Franciszkanów bardzo mi się podobał ich habit zakonny.

Trochę znałem Świętego Antoniego z Łagiewnik, bo- wiem jeździłem tam z mamą.

Po maturze po cichu zawiozłem dokumenty do Zakonu Ojców Konwentualnych, księża zachęcali, abym złożył dokumenty w Wyższym Seminarium Duchownym w Łodzi, ale podjąłem decyzję pójścia do Zakonu Ojców Konwentualnych. Mogłem zdawać do szkoły teatralnej miałem sukcesy recytatorskie, ale zdecydowałem się zostać kapłanem.

Czy pojawiła się myśl podczas służby w zakonie, aby przejść na ks. diecezjalnego?

Zakonnicy prowadzą inny styl życia, zakon daje szerokie możliwości rozwoju duchowego. Będąc rekolekjonistą, mogę jeździć, mogę studiować, aby pogłębiać swoją wiedzę, zdobywać stopnie naukowe. Zawsze chciałem być blisko ludzi. Wszędzie dobrze gdzie nas nie ma.

Jakie wartości są bliskie Ojcu w tym zakonie?

Największą wartością jest kochać drugiego człowieka bez względu na to, jaki by nie był, ogarniać serdeczno-

ścią. Szacunek do drugiego człowieka, zrozumienie, nawet, jeśli ma negatywny stosunek do kościoła, wartości chrześcijańskich.

Kolejną sprawą jest umiejętność słuchania drugiego człowieka. Przez słuchanie drugiego człowieka, rzeczową rozmowę można wiele zrobić. Gdy człowiek będzie się zastanawiał słucał to znaczy jest w nim wiele dobrego. Gdzie miłość i dobroć tam jest Pan Bóg. Każdy człowiek jest dobry czasami zasypuje swoją dobroć. Humanizm, który cechował Franciszka stanowi narzędzie Bożego Pokoju.

My mamy piękne powołanie prowadzimy ludzi do Boga. Osoby świeckie są w innej sytuacji. Mamy nieść ludziom nadzieję. Zatrzymać człowieka kimkolwiek by

nie był. Wszystkiego i tak nie da się zrobić, ale musimy robić to, co możemy.

Z jaką myślą przewodnią przyjechał Ojciec na rekolekcje do parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu.

Aby żyć życiem Pana Boga, które cechuje się odkrywaniem bycia człowiekiem, powołanym np. życia małżeńskiego. Życie jest piękne, ale zależy od nas samych, czy my umiemy podziękować Panu Bogu. Miłość jest tam, gdzie dziękujemy Panu Bogu, że jest tak jak jest. Mamy być pozytywne nastawieni do drugiego człowieka. To nie my reżyserujemy swoje życie. Mamy żyć życiem Boga.

Dziękuję za rozmowę

Marianna Strugińska - Felczyńska

TE DEUM LAUDAMUS ZA 30 LAT POSŁUGI BPA ADAMA LEPY

Trzydzieści lat posługi biskupiej pozwoliło mi głębiej poznać, jaki sens mają słowa: biskupstwo oznacza obowiązek, a nie zaszczyt! Dzisiaj, może jak nigdy dotąd, zdaję sobie sprawę w jakim stopniu wypowiedane słowo, jest niewspółmierne w stosunku do otrzymanych darów oraz do powinności, której na imię wdzięczność – mówił bp Adam Lepa podczas uroczystości jubileuszowych, które odbyły się w niedzielę w łódzkiej katedrze.

2 stycznia minęło 30 lat od chwili, kiedy w łódzkiej katedrze ks. Adam Lepa otrzymał sakrę biskupią z rąk ówczesnego Prymasa Polski, kardynała Józefa Glempa. 7 stycznia w łódzkiej katedrze św. Stanisława Kostki sprawowana była Msza święta dziękczynna, podczas której Kościół łódzki dziękował za 30 lat posługi biskupa Adama.

Podczas liturgii kazanie opierające się o ewangeliczny fragment mówiący o Chrzcie Jezusa w Jordanie, wygłosił metropolita łódzki abp Grzegorz Ryś. Odniósł się on do trzeciej Osoby Trójcy Świętej, tj. Ducha Świętego, który jak w momencie chrztu zstąpił na Jezusa, tak w czasie święceń biskupich dotknął serca biskupa Adama Lepy.

Namaszczenie Duchem do misji, do postania! Pomazaniec – takim się objawia Jezus nad Jordanem. To jest ta godność, którą biskup Adam w sobie nosi, w pełni od trzydziestu lat! On wskazuje na Jezusa. Mówi: uważajcie, jest Jezus! Idzie Jezus! On udzielił wam Ducha. Ma moc to uczynić, a jednocześnie udziela Ducha In persona Christi. To znaczy, ten Jezus przepowiadany w naszej osobie, staje się obecny. W naszej osobie działa. W naszej osobie jest mocny. Przez naszą posługę udziela Ducha – tłumaczył ks. arcybiskup.

Nawiązując do Chrztu Jezusa w Jordanie zauważył, że – Jezus ma moc, aby nas zanurzyć w Duchu Świętym. Ma moc nas napełnić Duchem Świętym! To jest cel Jego misji – dać nam Ducha Świętego! Kto nie żyje w Duchu

Świętym jest martwy, jest jak Adam ulepiony z gliny w raju, a dopiero kiedy Bóg na niego tchnął, wówczas ożył! – podkreślił kaznodzieja.

Przypominając o latach posługi jubilata zauważył – ile razy w czasie tych 30 lat biskup Adam wkładał na ludzi ręce, udzielając im Ducha Świętego w święceniach, w bierzmowaniu, w chrzcie, w sakramencie pokuty? Ile razy udział Ducha, nie sam z siebie, ale in persona Christi! – dodał łódzki pasterz.

Odnosząc się do zawołania biskupiego bp Adama, arcybiskup łódzki zaznaczył, że motto kształtuje człowieka. – Nie chodzi o to, co robił w życiu, tylko jakim jest człowiekiem. Że jest człowiekiem mądrości i cierpliwości. Taki jest! (...) W mądrości i cierpliwości Pan prowadzi ludzkie serce. Nie chodzi o nogi do wędrowania, ale o serce z jakim idziesz ku drugiemu człowiekowi. O serce, które jest pełne miłości i cierpliwości. Chodzi o miłość Boga i cierpliwość Chrystusa, nie o naszą! W tej miłości i w tej cierpliwości mamy wędrować z sercem ku ludziom – zakończył arcybiskup.

Przed błogosławieństwem dziękując zebranyemu za obecność i modlitwę w czasie dzisiejszej uroczystości,

dostojny jubilat raz jeszcze złożył podziękowanie arcybiskupowi seniorowi Władysławowi Ziółkowi, za przygotowanie przed 30 laty uroczystości konsekuracyjnych oraz współpracę w diecezji przez cały ten czas postugi.

Biskup Adam Lepa podzielił się także swoim doświadczeniem sprzed 30 lat. – Głęboko przeżyłem pierwsze biskupie błogosławieństwo, z pastorałem w ręku, podczas którego wykonywano hymn „Te Deum Laudamus”. A wcześniej wyjaśniłem sens mojego biskupiego zawoła-

nia *In caritate et patientia* (W miłości i cierpliwości) podkreślając, że w jego treści wpisane są najważniejsze zręby mojej postugi biskupiej. Wszak, jeżeli w tej postudze przestaje istnieć miłość i cierpliwość, wszystko traci sens – zaznaczył biskup Adam.

Po zakończeniu liturgii jubilat przyjmował gratulacje i życzenia w Wyższym Seminarium Duchownym.

Za KAI Marianna Strugińska-Felczyńska

ORSZAK TRZECH KRÓLI W ZGIERZU

Hasło tegorocznego Orszaku Trzech Króli brzmiało: „Bóg jest dla wszystkich”. Według ewangelii św. Mateusza, za panowania w Judei króla Heroda do Betlejem przybyli ze Wschodu mędrcy (trzej królowie), gdyż prorocy przepowiedzieli, że urodził się król żydowski. Odnaleźli Jezusa w stajence, oddali mu pokłon i złożyli dary: Kacper – kadzidło, symbol boskości, Melchior – złoto, symbol władzy królewskiej, a Baltazar – mirrę, zapowiedź męczeńskiej śmierci.

Tradycyjnym elementem obchodów uroczystości Objawienia Pańskiego są przejścia Orszaków. To tradycja, która została zapoczątkowana w XIX wieku, w Hiszpanii by dzielić się z bliźnimi, radością płynącą z Objawienia Pańskiego. Z czasem zawędrowała również do nas i w ostatnich latach również w Polsce odbywają się Orszaki organizowane z wielkim rozmachem.

W Zgierzu już po raz czwarty zorganizowano Orszak Trzech Króli. W czasie przemarszu mamy okazję do przemyśleń, jak ogromną duchową siłę zawdzięczają Polacy wierze wyznawanej nieugięcie przez pokolenia, jak istotny był głos polskiego kościoła i jak mobilizująco głos sumienia, prawdy, sprawiedliwości pomagał w podejmowaniu dziejowych wyzwań. Uroczystość organizowana jest wspólnie z księżmi z dekanatu zgierskiego, władzami samorządowymi Miasta Zgierza i władzami Starostwa Powiatowego w Zgierzu. W tym roku dołączyły do Orszaku placówki oświatowe z terenu Gminy Zgierz.

Orszak rozpoczął się Msza Św. w parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. W czasie homilii ks. Andrzej Chmielewski, Dziekan Dekanatu Zgierskiego nawiązał

do historii i znaczenia uroczystości Trzech Króli dla chrześcijanina.

Patronat Honorowy nad Orszakiem objął Arcybiskup Metropolita Łódzki, Grzegorz Ryś, Dziekan Dekanatu Zgierskiego. Organizatorem była Akcja Katolicka Archidiecezji Łódzkiej.

Patronat medialny objęli Tygodnik Katolicki Niedziela, Radio Niepokalanów oraz Telewizja Centrum w Zgierzu. Podczas marszu kolędy śpiewał Zespół Pieśni i Tańca Boruta oprócz śpiewu był też element muzyczny na akordeonie i perkusji, zachęcający wszystkich do wspólnego śpiewania kolęd.

W Orszaku Trzech Króli w Zgierzu co roku bierze udział jeden z kapłanów, w

tym roku w rolę króla wcielił się ks. proboszcz Zdzisław Sudra, pozostali królowie to: prezydent Miasta Zgierza Przemysław Staniszewski i Bogdan Jarota Starosta Powiatu Zgierskiego. Po dojściu do szopki pokłonili się złożyli dary Jezusowi, złożyli życzenia mieszkańcom i poczęstowali wszystkich słodyczkami.

W 2018 roku w Orszak Trzech Króli zaangażowali się dyrektorzy placówek oświatowych katecheci, przybyli na Orszak z dziećmi i młodzieżą niosąc emblematy swoich placówek. Dzieci w koronach oraz strojach ubarwiły Orszak Trzech Króli. Ich udział został zauważony i doceniony.

Wychowankowie szkół, którzy wzięli udział w Orszaku i byli przebrani, mają ufundowaną wycieczkę, poinformował Dziekan Dekanatu Zgierskiego na zakończenie Orszaku. Po otrzymaniu informacji dzieci nie kryły swojej radości.

Co roku Orszak Trzech Króli cieszy się większą popularnością wśród mieszkańców Zgierza. Świadczy o tym ilość wydanych w 2018 roku koron – 2000 i 1200 śpiewników przesłanych przez Fundację Trzech Króli w Warszawie. Śpiewnik Orszaku Trzech Króli zawiera kolędy i pastorałki w kolejności powstawania, wraz z ich rysem historycznym. Pierwsza kolęda w śpiewniku to „Bóg się rodzi”. Powstała pod piórem Franciszka Karpińskiego, jako część do pieśni nabożnych. Pierwsze wydanie wyszło z drukarni klasztoru bazylianów w Supraślu 1792 roku.

Z roku na rok wzrastająca liczba mieszkańców w Orszaku Trzech Króli świadczy o potrzebie świadectwa wiary i radości z bycia chrześcijaninem.

Marianna Strugińska-Felczyńska

ŚWIĘTO MATKI BOŻEJ GROMNICZNEJ - 2 LUTEGO

Matka Boska Gromniczna

Ks. Ewaryst Nawrowski

*Świątynia światłem gromnic płonie
I woła: Matko! Oświeć życia znój!
Przed prawem schylasz Święte skronie,
Bo w nim pokory i pociechy zdroj.
Posłuszna, cicha do ostatka
Wypełniasz kornie, co rozkazał Bóg,
I wiesziesz rzesze jako matka,
Gdy staną trwożne wśród rozstajnych dróg.
Niech nam przypomni blask gromnicy,
Że nim pójdziemy na straszliwy sąd,
Ma dusza jaśnieć wśród ciemnicy,
I mężnie tamać szat i grzech i błąd.
Świątynia światłem gromnic płonie,
I myśl ulata, gdzie pokory kwiat,
Nad burze, gromy, ciemne tonie,
I nad niedole ludzkich, biednych chat.
Świątynia w blaskach świec jaśnieje,
I ufnie błaga cały polski lud:
Pokoju otwórz nam wierzeje
Na szczęście, chwałę, nowych czasów cud!*

Maryja jest Niepokalana – dlaczego obchodzimy święto jej oczyszczenia?

Święto Ofiarowania Pańskiego jest jednym z najstarszych świąt chrześcijańskich. Znane było już w IV wieku w Jerozolimie, natomiast w liturgii rzymskiej zadomowiło się w wieku VII. Przed rokiem 1969 na Zachodzie znane

było jako Święto Oczyszczenia Najświętszej Maryi Panny. Po soborze zmieniono nazwę, żeby ukazać chrystocentryczne znaczenie uroczystości. W Polsce od gromnic święconych tego dnia przyjęła się nazwa „Matki Boskiej Gromnicznej”.

Nazwa pochodzi od gromów, przed którymi strzemy miały stawiane podczas burzy w oknach zapalone świece. Ma także znaczenie symboliczne – Maryja czczona jest jako łamiąca strzały gniewu Bożego, który symbolizują również gromy.

Symbolika światła

Od początku celebrowania tego święta towarzyszyły procesje ze świecami. Procesja ze światłem nawiązuje do podróży Maryi i Józefa do świątyni oraz hymnu Symeona („Światło na oświecenie pogan”). Światło oczywiście oznacza Chrystusa (J 8, 12).

Z czego oczyszczono Maryję?

Ewangelista Łukasz tak opisuje scenę ofiarowania Pańskiego Jezusa w świątyni: „Gdy zaś nadszedł dzień poddania ich oczyszczeniu zgodnie z Prawem Mojżeszowym, zanieśli Go do Jerozolimy, aby był ofiarowany Panu, według tego, co jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierwotne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu. Mięli również złożyć ofiarę zgodnie z tym, co jest powiedziane w Prawie Pańskim: parę synogarlic lub dwa gołąbki” (Łk 2, 22-23).

Gdy kobieta urodziła syna, przez czterdzieści dni była uważana za rytualnie nieczystą (Kpł 12, 1-8). Dopiero po upłynięciu tego czasu mogła wejść do świątyni. Ofiarowanie („wykupienie” za złożoną ofiarę) pierworodnego, nawiązywało do wyzwolenia Żydów z egipskiej niewoli i ocalenia ich przed ostatnią plagą (Wj 12,29-30).

W fakcie, iż Niepokalana Maryja poddała się moźeszowemu Prawu, pobożność ludowa dostrzegała przede wszystkim jej pokorę. Wyraźnie widać to w tej tradycyjnej pieśni: „Czystsza nad słońce oczyszczenia czeka, Idąc w poczet z grzesznemi; Lubo jest Matką Boga i Człowieka, Panią nieba, ziemi: Z Mojżeszowego wyjęta prawa, Przecież na wywód w kościele stawa, Wraz z niewiastami innemi.

*Będąc bez grzechu idzie na ofiarę,
Z pokorą do wywodu; Kładzie na ołtarz synogarlic parę,
Na okup Swego Płodu: Niesie na rękę Matka jedyna
Swego i oraz Boskiego Syna, Zbawcę ludzkiego narodu.*

*Zwycięża pychę Maryi pokora, Wy-
niosłość bierze w pętą; Gdy oczyszczenie ta przyjmuje,
która Bez zmayı jest poczęta: Dała nam przykład
Królowa nieba, Jak się w pokorze ćwiczyć potrzeba;
Więc zgiń hardości przeklęta”.*

Szczęśliwy Symeon i miecz boleści

Symeon pod natchnieniem Ducha wypowiada wobec Maryi słowa, które przygotowują ją na specjalny udział w odkupieńczej misji Syna: „Oto Ten przeznaczony jest na powstanie i na upadek wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą. A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc wielu” (Łk 2, 34-35).

Scena ta mocno wpłynęła na mariologię i pobożność maryjną. Tu mają źródło nabożeństwa do Matki Boskiej Bolesnej, przebitego serca Niepokalanej, czy pogląd o Współodkupicielce rodzaju ludzkiego. Hymn uwielbienia,

który wcześniej wyśpiewał świątynny starzec, biorąc w ramiona Zbawcę świata, jest codziennie odmawiany lub śpiewany przez modlących się kompletą.

[tradycyjna kolęda śpiewana 2 lutego]

„Wznosi Boga na swym rękę Symeon stary, I głosi światłem narodów prawdziwej wiary, Kapłan pożądany i na to posłany, Aby poznał Boga w ciele, Pana nad Pany.

Anna święta, staruszeńka, ona prorokini, Uwija się przedziuteńko jako gospodyni, Nikomu nie łaje, przystępną się staje, Wszystkim gościom tam będącym chęci dodaje”.

Skąd gromnice? Walcząca z piorunami...

Święto Matki Boskiej Gromnicznej w Polsce zawsze obchodzone bardzo uroczysto. Świece, które były poświęcone przed Mszą, i z którymi szło się w procesji, nazywano gromnicami. Nazwa pochodzi od gromów, przed którymi strzec miały stawiane podczas burzy w oknach zapalone świece.

Niektórzy widzieli tu też znaczenie symboliczne – Maryja czczona jest jako łamiąca strzały gniewu Bożego, który symbolizują również gromy...

Gromnice te, jak wskazuje stara modlitwa na ich poświęcenie, miały być wykonane z pszczelego wosku. W różnych regionach były one różnie przystrajane. Podczas Mszy trzymano je zapalone, często starano się z tym poświęconym ogniem donieść go do domu. Tam gospodarz błogosławił nimi dobytek, a dymem robił krzyżyk nad drzwiami i oknami, modląc się o ochronę przed wszelkimi niebezpieczeństwami.

Gromnicę zapala się również przy konającym, by miał przed oczami światłość wiekiustą oraz wzywał Maryję, patronkę dobrej śmierci.

Bogdan Pietrzak
(źródło – Internet)

ŚWIĘTA WE FRANCJI

Święta Bożego Narodzenia to szczególny czas, który łączy niemalże wszystkich ludzi na świecie, mimo że obchodzone są w różny sposób. Jedni są bardzo przywiązani do tradycji i religii, inni traktują ten czas jak miłą odskocznnię od codzienności. Wszyscy jednak celebryją go w wyjątkowy sposób. We Francji Boże Narodzenie to największe święto rodzinne w roku. Obchodzi się je tylko 24 wieczorem oraz 25 grudnia. Przywilej obchodzenia dwóch świątecznych dni ma jedynie Alzacja.

Przygotowania do świąt we Francji rozpoczynają się kilka tygodni wcześniej. Już z końcem listopada na ulicach i placach miejskich pojawia się dekoracja świąteczna. A w miastach i miasteczkach odczuwa się narastające

tempo czynionych zakupów i gorączkowe niemalże poszukiwanie prezentów.

Na początku grudnia rodzice kupują dzieciom wypełniony czekoladkami kalendarz adwentowy. Maluchy codziennie otwierają jedno okienko kalendarza, zjadają znalezione łakocie i pospiesznie piszą listy do Mikołaja (tego ubranego na czerwono i nie mającego nic wspólnego ze świętym Biskupem z Miry).

Nieodłącznym elementem związanym z tradycją obchodów Bożego Narodzenia jest szopka, którą znaleźć można niemalże w każdym francuskim domu. Jest ona zazwyczaj umieszczona w centralnym miejscu gościnnego pokoju, a w jej bogatą dekorację wkomponowane są

dziesiątki a nawet setki małych postaci, tzw. „santons” („małych świętych”). Figurki te wywodzą się z Prowansji, a zyskały na popularności podczas Wielkiej Rewolucji, kiedy zamykano kościoły, a inscenizacje narodzin Chrystusa zostały zakazane we Francji. Prócz postaci biblijnych, santons często przedstawiają osoby z życia codziennego, takie jak burmistrz, piekarz, policjant lub ksiądz. Bardzo często symbolizują po prostu każdego członka rodziny, przyjaciół, znajomych...

24 grudnia, po zakończeniu przygotowań, tradycja nakazuje pójść na Mszę świętą - pasterkę, która w większości kościołów odprawiana jest wieczorem, już ok. 18h, i która cieszy się ogromną popularnością nawet wśród osób deklarujących się jako niewierzące! Po Mszy św. wszyscy wracają do domów i rozpoczyna się uroczysta kolacja.

Świąteczny francuski stół to przede wszystkim indyk faszzerowany kasztanami, ostrygi i wędzony łosoś oraz pasztet z otłuszczonych gęsiich wątróbek. Na deser ser-

wuje się tradycyjne ciasto zwane bûche de Noël. Jest to rolada z kremem i czekoladą, przypominająca kawałek drewna. Symbolizuje ona drewno wkładane do kominka, w którym musiało palić się do następnego dnia. Miało to zapewnić całej rodzinie spokój i ciepło w nadchodzącym nowym roku.

W przeciwieństwie do Polaków, podczas wigilijnej kolacji Francuzi nie dzielą się opłatkiem, nie śpiewają przy choince kolęd ani pastorałek. W zamian wręczają sobie świąteczne kartki z życzeniami, a prezenty zazwyczaj pojawiają się dopiero 25 rano, ukryte w ozdobnych skarpetach umieszczonych przy kominku.

Na koniec chętnie uczynię swoim powiedzenie: „co kraj, to obyczaj”. Mimo, iż w swej najgłębszej istocie Święta Bożego Narodzenia nie różnią się aż tak bardzo od tych obchodzonych w Polsce, muszą przyznać, że brakuje mi naszej tradycyjnej wieczerzy wigilijnej, karpia, śniegu i... Mszy św. o północy.

ks. Łukasz Janczak

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

„Prawica twoja wślawiła się mocą” pod tym hasłem będzie przebiegał Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan 2018

Mający już ponad stuletnią tradycję Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan stał się cyklicznym świętem ekumenizmu, który „polega na wymianie duchowych darów: mamy pewność co do tego, że Duch Święty działa w naszych Kościołach i składa w nich swoje dary i, że możemy je od siebie wzajemnie czerpać” - wyjaśnia Ks. arcybiskup Grzegorz Ryś.

Co roku między 18 a 25 stycznia, czyli między dawnymi świętami katedry św. Piotra i nawrócenia św. Pawła, na całym świecie chrześcijanie różnych wyznań spotykają się i wspólnie się modlą. „Chodzi o uczenie różnorodności działania Ducha Świętego. To stopniowe odkrywanie tego, o czym podczas ostatniej uroczystości Zesłania Ducha Świętego mówił papież Franciszek, - Duch jest suwerenem w Kościele. To nie my narzucamy mu miejsca i formy działania, tylko On pokazuje nam, gdzie działa i co robi (...)” przypomina Metropolita Łódzki. Podkreśla także, że narzędziem budującym jedność między chrześcijanami jest kerygmat.

Ks. Arcybiskup Metropolita Łódzki zaprasza wszystkich wiernych do wspólnej modlitwy podczas Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Rozważany będzie biblijny tekst zaczerpnięty z Księgi Wyjścia 15,1–21. Materiały do ekumenicznych modlitw przygotowali chrześcijanie z Karaibów.

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN W REGIONIE ŁÓDZKIM 14-25 stycznia 2018

ODDZIAŁ REGIONU ŁÓDZKIEGO POLSKIEJ RADY EKUMENICZNEJ
ORAZ
KOMISJA DS. EKUMENIZMU KURII METROPOLITALNEJ W ŁÓDZI

ND. 14.01	KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, KOŚCIÓŁ ŚW. MATEUSZA	18.00	PIOTRKOWSKA 283, ŁÓDŹ
PN. 15.01	KOŚCIÓŁ POLSKOKATOLICKI ŚW. RODZINY	18.00	LIMANOWSKIEGO 60, ŁÓDŹ
WT. 16.01	KOŚCIÓŁ STAROKATOLICKI MARIAWITÓW	18.00	FRANCISZKAŃSKA 27, ŁÓDŹ
ŚR. 17.01	DZIEŃ JUDAIZMU W ŁÓDZI	17.30	RÓG KOŚCIUSZKI I ZIELONEJ, PLAC PO BYŁEJ SYNAGODZE
CZW. 18.01	KOŚCIÓŁ CHRZEŚCIJAN BAPTYSTÓW	18.00	NAWRÓT 27, ŁÓDŹ
PT. 19.01	KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-METODYSTYCZNY, KAPLICA OPATRZNOŚCI BOŻEJ	18.00	ORGANIZACJI WIN 2A, ŁÓDŹ (BAŁUCKI RYNEK)
SO. 20.01	AUTOKEFALICZNY KOŚCIÓŁ PRAWOSŁAWNY, KATEDRA ŚW. ALEKSANDRA NEWSKIEGO	17.00	KILIŃSKIEGO 56, ŁÓDŹ
ND. 21.01	KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI, BAZYLIKA ARCHIKATEDRALNA	19.00	PIOTRKOWSKA 265, ŁÓDŹ
PN. 22.01	KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-REFORMOWANY	18.00	RADWAŃSKA 37, ŁÓDŹ
WT. 23.01	KOŚCIÓŁ EWANGELICKO-AUGSBURSKI	18.00	ZAMKOWA 8, PABIANICE
ŚR. 24.01	KOŚCIÓŁ RZYMSKOKATOLICKI, PAR. MB DOBREJ RADY	18.00	M. SKŁODOWSKIEJ-CURIE 5, ZGIERZ
CZW. 25.01	WSPÓLNOTA CHEMIN NEUF	18.00	JARACZA 11, ŁÓDŹ

Marianna Strugińska-Felczyńska

Wykorzystano fragmenty artykułu „Jeden Kościół podzielonych chrześcijan” opublikowanego w miesięczniku „W drodze” nr 10/2017(530)

NOWI MINISTRANCI

W dniu 07 stycznia 2018 roku w naszej parafii odbyła się ceremonia mianowania na ministrantów. Brał w niej udział mój syn Adam, jego dwaj koledzy ze szkolnej klasy: Mateusz Wężyk i Tomasz Czubak oraz dwaj inni: Rafał Jędrzejczak i Wiktor Dudka.

Dla mnie to jedno z przeżyć, w których towarzyszyłem swoją obecnością i ze wzruszeniem mojemu kochanemu dziecku. Uroczystość odbyła się przy wypełnionym wiernymi kościele, udekorowanym na Boże Narodzenie. Tego dnia, w Niedzielę Chrztu Pańskiego, odbyły się również malownicze jasełka w wykonaniu osób niepełnosprawnych. Wspaniałe okoliczności do celebracji takiego wydarzenia, ale to nie wszystko...

Przypomniałem sobie o Pierwszej Komunii mojego syna w ubiegłym roku i zaraz po tym Jego pomysł na zostanie ministrantem po propozycji księdza Proboszcza. Uroczyste przyjęcie do grona kandydatów na ministrantów, a następnie sobotnie spotkania w Domu Parafialnym, na które Go zawoziłem. Uczestniczył w nich z dużym zaangażowaniem i zapałem, a potem chętnie opowiadał mi o arkanach tej posługi, których się nauczył. Niezwykłe wrażenie zrobiła na mnie cała grupa kandydatów, ministrantów i szafarzy na czele z Ich opiekunem, księdzem Tomaszem. Taka wspólnota pogodnych, wesolych, dowcipnych i koleżeńskich

chłopaków. Nikt nie był ważniejszy i lepszy bez względu na wiek i „staż”.

Pamiętam jak Adaś asystował podczas mszy jako kandydat. Jego twarz, spojrzenia wyrażające skupienie na wszystkich czynnościach. Mały stres, ale taki dobry, motywujący. Potem był niezapowiedziany test/egzamin, który mój Syn przeszedł pomyślnie. No i wreszcie cała wspomniana, przepiękna, uroczystość.

Czułem w moim dziecku wewnętrzne, ogromne uniesienie i taki szczególny „oddech pełną piersią”, który pojawia się tylko w wyjątkowych dla Niego chwilach.

Oczywiście jako tatę rozpięra mnie duma, ale najbardziej

imponuje mi, że taki młody, niespełna 10-letni człowiek miał postanowienie, w którym bardzo konsekwentnie trwał, angażował się i doprowadził pewien etap do końca.

Tym bardziej, że dotyczy to takiej ważnej sprawy - służby Panu Jezusowi. Mimo wieku, wspaniały przykład dali mi Ci młodzi chłopcy: Adam, Mateusz, Rafał, Tomek i Wiktor. Wszystkim Wam z serca bardzo gratuluję i życzę dużo marzeń i szczęścia.

Piotr Duda

JASEŁKA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ

Niedziela 7 stycznia 2018 r. była dla uczestników Zespołu „Akcent” z Polskiego Stowarzyszenia na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną Koło w Zgierzu, bardzo pracowitym dniem. Tego dnia wierni należący do Parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu, uczestniczyli we Mszy św. z udziałem dzieci, aby podczas homilii obejrzyć przedstawienie jasełkowe o cudzie narodzin Jezusa Chrystusa pt. „Maleńka Miłość” - przygotowane pod przewodnictwem muzykoterapeuty p. Mileny Lalak, terapeutów wspomagających oraz rodzica p. Zofii Stanisławskiej.

Idea jasełek

Przygotowania do przedstawienia jasełkowego w Polskim Stowarzyszeniu na rzecz Osób z Niepełnosprawnością Intelektualną Koło w Zgierzu trwają już, jak co roku,

od września. Podczas prób uczestnicy mogą oderwać się od codziennych problemów i doskonalić swoje umiejętności aktorskie. Aktorzy z Zespołu „Akcent” wraz z terapeutami to jedna wielka rodzina. Nikt nikogo się nie wstydzi, dla nas to świetna okazja do prowadzenia terapii, w ramach której Nasi uczestnicy mierzą się ze swoimi słabościami, ale i pokazują swoje mocne strony – uczą się tekstu na pamięć, zapamiętują ruch sceniczny, walczą ze stresem, rozładowują swoje napięcia, uczą się kontaktu z ludźmi. Ideą jasełek jest zintegrowanie lokalnej społeczności, pokazanie, że są wśród nas osoby niepełnosprawne, które chcą przełamywać bariery, ale i podkreślać ważne wydarzenie dotyczące Świąt Bożego Narodzenia.

Historia i symbolika jasełek

Pierwsza szopka na świecie powstała w 1223 roku i została stworzona przez św. Franciszka z Greccio. Od tamtego czasu pojawiły się również jasełka. Na początku używano - figurek i kukiełek, które z czasem zostały zastąpione przez żywych aktorów oraz zwierzęta.

To Święta Rodzina i wydarzenia z jej życia stały się podstawą dla Jasełek i to właśnie Jezus w żłóbku powinien zawsze stanowić centrum takiego przedstawienia. Nad nim czuwają Maryja oraz Józef, których

w tym roku zagrali p. Elżbieta Chmielecka i p. Sebastian Grzelak. Ich obecność to również wyraz gotowości do służby i adoracja Boga człowieka. Do Jezusa przybywają także pasterze – p. Marek Stachurski, p. Tomasz Pietkiewicz, p. Przemysław Stanisławski, którzy chcą go adorować. Jest to symbol prostych ludzi, których Bóg sam wybrał i przed którymi decyduje się on odkrywać tajemnicę narodzenia. Aniołowe to kolejne postacie jasełek, które śpiewają i grają na chwałę Boga. W tym roku role aniołów zostały powierzone – p. Katarzynie Flisiek, p. Karolinie Jaworskiej oraz p. Annie Drozdowskiej. Postacie pa-

sterzy i aniołów mają pokazać podwójną naturę Jezusa. Należy podkreślić, że to jednocześnie Bóg i Człowiek.

W czasie jasełek w żłóbku pojawiają się także trzej królowie – p. Czesław Mirowski, p. Dominik Szypulski oraz p. Piotr Flisiak, którzy utożsamiani są z ludźmi nauki i wiedzy. Szukają oni wiedzy o Bogu swoim rozumem.

Całość otoczona jest przez przebywające w szopce zwierzęta. Również one mają tam swoją symbolikę i są bardzo ważne. Osioł wskazuje na pogan i pokazuje upór oraz nieczystość. Natomiast owca to zwierzę czyste, ofiarne. Dodatkowo wół, który ma uosabiać mądrych i roztropnych oraz pracowitych Żydów i apostołów. Obecność ich w żłóbku to

tak naprawdę symbol i obraz całego ludu Bożego, nad którym opiekę będzie sprawował Jezus. W jasełkach pojawił się także pies, który ma być wzorem dobrego, wiernego i oddanego chrześcijanina. Nie można także zapominać o samej stajence, która odgrywa istotną rolę. Jest to tło dla całego przedstawienia.

Bardzo dziękujemy za ciepłe przyjęcie przez parafian i rodzinną atmosferę stworzoną przez księdza proboszcza oraz pozostałych księży. Szczególnie dziękujemy najmłodszym parafianom, którzy tak licznie przyszli na Nasze jasełka i obserwowali z zainteresowaniem występ.

Patryk Sztelak

WIGILIJNE SPOTKANIE

„Wigilijne spotkanie” jest troską o zachowanie i kultywowanie tradycji związanych z okresem świąt Bożego Narodzenia, stworzenie rodzinnej i ciepłej atmosfery przez zaproszenie członków stowarzyszeń oraz jest wzmacnianiem więzi międzypokoleniowej i zacieśnieniem kontaktów wśród działaczy.

Tegoroczne spotkanie wigilijne Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej wspólnie z Polskim Towarzystwem Schronisk Młodzieżowych odbyło się w Świetlicy Środowiskowej przy parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu. Swoją obecnością zaszczytili nas: ks. Andrzej Blewiński Asystent Akcji Katolickiej Archidiecezji Łódzkiej, prezes Zarządu Główny PTSM w

Warszawie Waldemar Domarańczyk, Sekretarz Generalny Cezary Piotrowski oraz członek Zarządu Głównego pełniący funkcje prezesa Oddziału PTSM w Piotrkowie

Trybunalskim Jarek Jańczak. Program artystyczny przygotowała młodzież z Zespołu Szkolno-Gimnazjalnego w Grotnikach im. Jana Pawła II, którego dyrektorem jest Teresa Socalska. Głównym dyrygentem była pani Beata Wojakowska. Zespół, „Leśne Nutki” przybliżył istotę Świąt Bożego Narodzenia dostarczył wiele radości i zadowolenia

wśród uczestników.

Spotkania wigilijne są wspaniałą okazją na podsumowanie i podziękowanie za pracę dla działaczy wolonta-

riuszy. Dyplomy Zarządu Głównego PTSM otrzymali: ks. Andrzej Blewiński, Teresa Socalska, Iwona Kubiak, Krystyna Ulman. Brązową odznakę PTSM otrzymali: Ewa Świętosławska, Maria Olszewska, Krzysztof Góra. Srebrną odznakę PTSM otrzymali: Agnieszka Gajek, Maciej Jankowski, Grażyna Rubacha. Złotą odznakę PTSM otrzymali: Krystyna Marszał, Danuta Przymusiąta-Żuk. Honorowe wyróżnienie za Zasługi dla Rozwoju Schronisk Młodzieżowych otrzymała prezes Oddziału Łódzkiego PTSM im. Lecha Kosiewicza –Marianna Strugińska-Felczyńska.

Na spotkaniu opłatkowym zostały wręczone podziękowania dla członków i sympatyków Akcji Katolickiej za pracę społeczną dla: Marii Niedzieli, Wiesławy Kliś, Zofii Roźniaty, Zdzisława Pogorzelskiego, Bogdana Pietrzaka, Andrzeja Abraszewskiego oraz dla Fundacji dla Dzieci i młodzieży „Kółko Graniaste” i Prezydenta Miasta Zgierza za wspieranie działania Świetlicy Środowiskowej.

Pani Marianna przedstawiła najmłodszy Oddział PO-AK w Łodzi, który powstał przy Kościele Podwyższenia Świętego Krzyża z prezesem Krzysztofem Górą oraz najmłodszą stażem Panią prezes Grażynę Cicharską przy parafii Świętego Antoniego. Obecna była też nowa prezes Anna Jaworska z parafii Świętej Anny. Po programie artystycznym przybliżającym nam święta, w klimat Świat Bożego Narodzenia wprowadził na ks. Andrzej Blewiński. Po życzeniach ks. Asystenta Kościelnego Akcji Katolickiej, prezesa Zarządu Głównego, wszyscy przystąpili do składania sobie życzeń, łamania się białym opłatkiem, co jest znakiem pokoju i pojednania w gronie rodzinnym. Po życzeniach czas częstowanie się potrawami wigilijnymi i słuchania kolęd. Uroczystość przebiegała w milej i serdecznej atmosferze.

Marianna Strugińska-Felczyńska

SPOTKANIE OPLATKOWE ASYSTY PARAFIALNEJ

Ksiądz kanonik doktor Andrzej Blewiński wspaniałym przemówieniem oficjalnie rozpoczął nasze spotkanie. Z serca płynące wielkie podziękowania skierował do całej asysty i wszystkich pomocników, którzy w jakikolwiek sposób przyczynili się do upiększania świąt, nabożeństw i uroczystości na Chwałę Bożą, Matki Bożej Dobrej Rady i Kościoła. Szczególne podziękowania złożył naszemu opiekunowi – księdzu Tomaszowi Cylińskiemu, który z wielkim zaangażowaniem podjął ciężką pracę porządkując wiele spraw organizacyjnych. Pochwalił inicjatywę ufundowania nowej chorągwi jako jeden z akcentów uczczenia jubileuszu 70-lecia naszej parafii.

W tym momencie samoistnie nasuwa się konieczność aby z kolei z naszej strony złożyć serdeczne podziękowania wszystkim ofiarodawcom za każde PLN wrzucone na ten cel do puszek.

Kontynuując, ksiądz proboszcz wzruszającymi słowami wyraził szacunek dla tych, którzy zeszli z kanapy, porzucili TV pilota i „poszli, znaleźli” rzeczywistość istnienia poprzez czynienie dobra. Budującą motywację do dalszej aktywności zwieńczył świątecznymi życzeniami wszelkiego błogosławieństwa od Bożej Dzieciny, a autentyczna skromność naszego proboszcza nakazała przeprosić nas za – jego zdaniem – „przemowę zbyt długą”

i rozpoczęło się indywidualne składanie życzeń oczywiście z opłatkami wzajemnie łamanymi.

Ze swej strony muszę się do czegoś przyznać i podzielić pewnym odkryciem. Otóż, idąc na to spotkanie układałem sobie jakąś zgrabną formułkę życzeniową, bo to tak wypada, żeby złożyć życzenia ładnie, nie popełnić jakiejś gafy, żeby samemu dobrze wypaść. Nic bardziej mylnego!

Kiedy zachłystnąłem się tą niecodzienną atmosferą życzliwości, szczerości, otwartości, serdeczności, moje serce samo dyktowało słowa indywidualnie odmienne, a usta same się uśmiechały i ze zdziwieniem stwierdziłem emanację tego, co naprawdę czuję – ile dobra pragnę dla

osób nawet bliżej mi nieznanym.

Później wspólne, radosne śpiewanie kolęd na pewno nie było wymuszone. Siedzieliśmy przy pięknie przystrojonych i zastawionych stołach przygotowanych przez grupę aktywnych pań naszej wspólnoty, przybyłych grubo przed godziną 19-tą i wychodzących jako ostatnie.

Na zakończenie, ksiądz Tomasz poprosił Trójcę Przenajświętszą o błogosławieństwo, więc rozeszliśmy się do domów napełnieni Duchem Świętym i pozytywną energią na ten Nowy Rok, czego i Wam – Drodzy Czytelnicy – z serca życzę.

Bolesław Urbanowicz

SPOTKANIE OPŁATKOWE

W niedzielę 7 stycznia br. o godz. 15.00 spotkali się członkowie kilku grup modlitewnych działających przy tutejszej parafii: Koło Różańcowe rodziców modlących się za dzieci, Koło Żywego Różańca, Jerycho Różańcowe oraz Koło Przyjaciół Radia Maryja.

Uroczyste opłatkowe spotkanie zaszczylicili obecnością kapłani: ks. proboszcz Andrzej Blewiński oraz ks. Tomasz Cyliński.

Świątecznie przygotowane stoły, nakryte białym obrusem z opłatkiem, błyszcząca świecącymi choinkami podkreślały nastrój tego spotkania. Ks. proboszcz skierował do zebranych ciepłe słowa przepięknie życzeniami.

Następnie miało miejsce tradycyjne łamanie się opłatkiem, a po życzeniach nastąpiło wspólne śpiewanie

kolęd. Spotkanie było dobrą okazją do integracji społeczności parafialnej.

Krystyna Mamińska

Wspólna wigilijna wieczerza dzieci ze Świątlicy Środowiskowej z ks. Krzysztofem Basztabinem. Pożegnanie i podziękowania dla ks. Krzysztofa ze strony dzieci i wolontariuszy świątlicy.

Spotkanie pielgrzymkowe Bractwa Pielgrzymkowego

PODZIĘKOWANIA UCZNIÓW Z ZESPOŁU SZKÓŁ NR 1 IM. J. S. CEZAKA

W imieniu wszystkich uczniów, którzy otrzymali prezenty na Święta Bożego Narodzenia, chcielibyśmy podziękować darczyńcom, którzy włączyli się w akcję „Drzewko Serc”, a zwłaszcza ks. Tomaszowi Cylińskiemu głównemu organizatorowi oraz pani pedagog Pani Albinie Przybyłowicz, która również mocno się w to zaangażowała.

Prezenty wszystkim się spodobały i jesteśmy wzruszeni państwa gestem. To bardzo miłe uczucie dla nas wiedząc, że osoby, które potrzebują pomocy ją otrzymają. Cieszymy się, że wśród nas są tak wspaniali ludzie. Dziękujemy bardzo serdecznie!

Uczniowie Zespołu Szkół nr 1 w Zgierzu

FINAŁ AKCJI „DRZEWKO SERC”

Z inicjatywy ks. Tomasza, przy wsparciu księdza proboszcza Andrzeja Blewińskiego, w okresie Adwentu w parafii Matki Bożej Dobrej Rady ustawione było Drzewko Serc, na którym umieszczone były kolorowe serca, z imieniem dziecka, wiekiem oraz listą potrzeb. Akcją zostało objętych 72 dzieci z terenu naszej parafii.

Serca można było zabierać z drzewka przez cały Adwent, by zrealizować prośby danego dziecka. Następnie należało przynieść gotowe paczki pod choinkę, dołączając wcześniej zdjęte papierowe serce.

Zadaniem ofiarodawcy było przygotowanie dla wybranego dziecka wymarzonego prezentu pod choinkę.

Darczyńcami były osoby indywidualne, rodziny bądź grupy osób. Część paczek zostało rozdane na święta, a część w świetlicy środowiskowej. Dzieci po otwarciu

paczek nie kryły swojego zadowolenia. Znalazły bowiem rzeczy, które pragnęły mieć.

W imieniu dzieci i rodziców dziękujemy inicjatorom pomysłu oraz serdeczne słowa podziękowania kierujemy dla darczyńców.

Słowa podziękowania dzieci oraz wolontariusze ze świetlicy kierują dla ks. Tomasza za zaangażowanie w działalność świetlicy, wspólne rozmowy z dziećmi, zorganizowane konkursy i nagrody.

Marianna Strugińska-Felczyńska

OGÓLNOPOLSKI KONKURS SZOPEK BOŻONARODZENIOWYCH

Fundacja Orszak Trzech Króli w tym roku zorganizowała ogólnopolski konkurs szopek Bożonarodzeniowych odbywający się pod hasłem „Narodził się dla wszystkich”. Konkurs ten adresowany był do wszystkich. Swoje prace mogły zgłaszać zarówno całe rodziny jak i osoby indywidualne.

W konkursie brały udział zdjęcia szopek, które mogły być wykonane w dowolnym stylu i w dowolnej technice. Organizatorom zależało, by szopka w sposób wyraźny niosła przesłanie Bożego Narodzenia oraz nawiązywała do hasła konkursu.

Z Zespołu Szkół nr 1 im. J. S. Cezaka do udziału w konkursie zgłosiło się troje uczniów z klas, które uczę: Małgorzata Karolak z klasy IV TUG oraz Dominik Burzyński i Igor Stopczyk – uczniowie klasy I TEH.

O wynikach zdecyduje głosowanie online. Za pośrednictwem strony internetowej www.orszak.org., zostaną wyłonione trzy szopki, które otrzymają największą ilość głosów i tym samym, zajmą kolejno I, II i III miejsce. Dlatego zachęcamy wszystkich do *oddania głosu na naszych przedstawicieli*. Dodatkowo zostaną nagrodzone dwie szopki wybrane przez jury – otrzymają one wyróżnienie. Zwycięzcy zostaną ogłoszeni w dniu 22 stycznia 2018 r.

Ks. Tomasz Cyliński

ZNANA KOŁĘDA W NOWEJ ODSŁONIE

Konkurs poetycki na napisanie kolejnej zwrotki do kolędy „bóg się rodzi”

Uczniowie z Zespołu Szkół nr 1 im. J. S. Cezaka, po raz kolejny włączyli się do udziału w konkursie religijnym. Tym razem jest to konkurs, który ma charakter poetycki. Uczestnictwo polegało na napisaniu kolejnej zwrotki do kolędy „Bóg się rodzi”. Tego zadania podjęli się: Urszula Piekarska z klasy I TEH, Natalia Kacprzak z klasy III TE oraz Hubert Olczak z III TUG. Są to uczniowie, których uczę.

Zwrotka dopisana do oświeceniowego utworu Franciszka Karpińskiego, musiała być całkowicie nową twórczością autorską i nawiązywać do motywów oraz tradycji Świąt Bożego Narodzenia, do symboliki, a także do obrzędowości chrześcijańskiej, idei miłości, pokoju, dobra.

Nowo powstały tekst tej kolędy musiał bazować na rytmie i konstrukcji zdań, których użyto przy tworzeniu oryginału kolędy „Bóg się rodzi”.

Cele konkursu, organizowanego przez Fundację Orszak Trzech Króli, to: pielęgnowanie tradycji tworzenia i śpiewania kolęd w okresie Świąt Bożego Narodzenia, rozwijanie pasji poetyckich oraz literackich dzieci i młodzieży, kształtowanie aktywnej jak również twórczej postawy wobec tradycji kulturowej związanej z obrzędami okresu Bożego Narodzenia, rozwijanie wrażliwości estetycznej, a także uzdolnień literackich dzieci i młodzieży.

Ks. Tomasz Cyliński

KONKURS POETYCKI – WYNIK

Fundacja Orszaku Trzech Króli oprócz marszu zorganizowała konkurs poetycki na napisanie kolejnej zwrotki „Bóg się rodzi”. W konkursie mogły wziąć udział dzieci i młodzież ze szkół, klubów, świetlic i osoby prywatne.

W konkursie przyznano I, II, III miejsce w kategorii szkoły podstawowej, ponadgimnazjalnej i dorośli – rodziny oraz wyróżnienia. Miłą niespodzianką jest to, iż wśród 14 zdobytych nagród dwie osoby ze Zgierz zajęły II i III miejsce w kategorii szkół ponadgimnazjalnych oraz wyróżnienie szkoła ze Szczawina Kościelnego.

II miejsce w kategorii szkoła ponadpodstawowa:

Autorka: Katarzyna Janiszewska, Zgierz

*Matko Boża, cudny kwiecie,
Bądź Mu wsparciem i osłoną.
Daj Mu radość na tym świecie,
Niech Duch Święty będzie z Tobą.
Dziecię Boże Tobie dano
Ojciec dziś Ci błogostawi.*

*A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami.*

III miejsce w kategorii szkoła ponadpodstawowa:

Autorka: Weronika Stefańska, Zgierz
*Bóg już wkracza, czar roztacza
radość śpiewa w sercach naszych.
Chwała Pana w serca wlna
na wiek wieków jest nam dana.
Na pasterkę idziem tłumnie,
przed Jezusem klękam dumnie,
A Słowo ciałem się stało
i zostało między nami.*

Wyróżnienia: Maria Kamińska, Szczawin Kościelny

Gratulujemy zwycięzcom.

Marianna Strugińska –Felczyńska
W imieniu organizatorów Orszaku Trzech Króli

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Kazimiera Buczkowska (ur.1920)	Urszula Wieczorek (ur.1951)	Jerzy Tomczak (ur.1963)
Rafał Pelikan (ur.1956)	Iwona Wiśniewska (ur.1957)	Marian Stachera (ur.1927)
Maria Bernacisko (ur.1947)	Henryk Niedźwiedź (ur.1938)	Dariusz Sobór (ur.1965)
Zofia Łęzak (ur.1961)	Teresa Sadowska (ur.1934)	Genowefa Ledzion (ur.1941)
Władysława Szadkowska (ur.1915)	Marian Dettlaff (ur.1946)	Adam Budniak (ur.1973)
Władysław Augustyniak (ur.1949)	Eugeniusz Szperlik (ur.1939)	Marianna Kostusiak (ur.1927)

Sakrament chrztu otrzymali

Julia Elżbieta Michałowicz

Wiktoria Budziszewska

Gabriela Gostomska

Z ksiąg parafialnych opracowała: Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. dr Tomasz Cyliński.

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świątlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **34 8783 0004 0015 8932 2000 0001**

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świątlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska-Felczyńska, Agnieszka Gajek, Elżbieta Hildt, Bogdan Pietrzak

Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska.

Zdjęcia: Marianna Strugińska-Felczyńska

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl